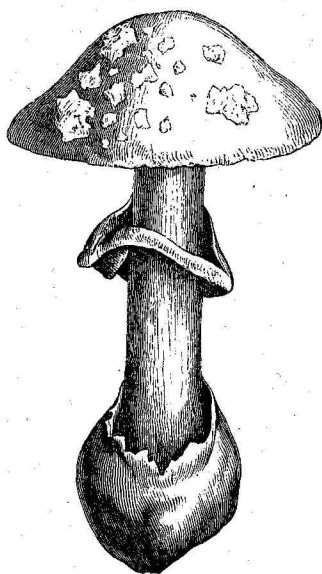
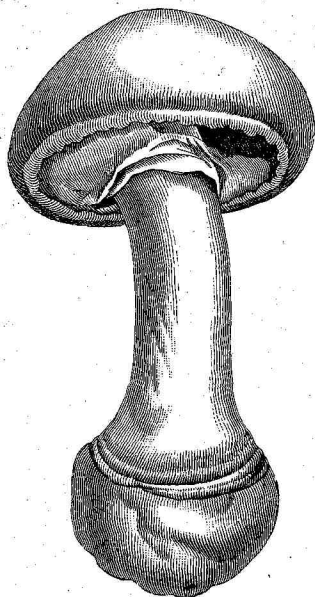
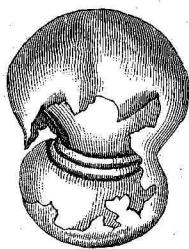


θανούσης επενεργείας. Οἱ ἑξαπατηθέντες συνήθως ἐννοοῦσι τὸν κίνδυνον πολὺ ἄργά καὶ ἐπομένως δὲν εὐρίσκουσι πλέον μέσα καὶ τρόπους, ὅπως ἐξουδετερώσωσι τὴν δηλητηριώδη τοῦ ἐπενέργειαν. Ἐὰν φάγωμεν ἄλλους βλαβεροὺς ἀμμανίτας, ὡς τὸν ἐρυθρὸν π. χ., αἰσθανόμεθα ἀμέσως μετὰ πάροδον ἡμισείας μέχρι μιᾶς ὥρας τὰ πρῶτα συμπτώματα τοῦ δηλητηριασμοῦ καὶ ἔχομεν ὅπωςδῆποτε καιρὸν νὰ καταφύγωμεν εἰς σωστικὰ μέσα, πρὸς τοῦτοις δὲ ὁ τελευταῖος οὗτος προκαλεῖ πολὺ λάκκις πρὶν ἢ συμβῇ ἀκόμη ἡ πέψις ἐμετόν, ὅστις ἀρκεῖ εἰς ἀπαλλαγὴν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ κινδύνου, ἐν ᾧ τὸν διὰ τοῦ λευκοῦ φαλλοειδοῦς ἀμμανίτου δηλητηριασμὸν αἰσθανόμεθα ὅταν πλέον δὲν ᾔνε δυνατόν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τι κατ' αὐτοῦ — καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς οὗτος εἶνε ὁ κινδυνώδεστος μεταξὺ ὅλων τῶν ὁμοίων του.

Ἐκ τῆς παραβολῆς πολυαρίθμων δι' αὐτοῦ προξενηθέντων δηλητηριασμῶν μανθάνομεν ὅτι ἡ ἀπαισία τοῦ ἐπενέργειας ἀρχίζει δεικνύουσα συμπτώματα 10—20, οὐχὶ δὲ σπανίως 30—48 ὥρας μετὰ τὴν εἰσοδὸν αὐτοῦ εἰς τὸν στομάχον. Μετὰ 8—10 ὥρας ὁμοίως

πᾶσα βοήθεια καὶ θεραπεία εἶνε περιττὴ καὶ ἀνεπαρκής, μάταια εἶνε ὅλα τὰ ἐμετικά μέσα, διότι ἡ δηλητηριώδης αὐτοῦ



οὐσία ἀπερροφήθη ἤδη ἐντελῶς ὑπὸ τῶν ἰστών τοῦ ὀργανισμοῦ μας. Ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ἐξαρτᾶται φυσικῶς ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν φαγωθέντων ἀμμανιτῶν, ἐξ ὧν ὅμως δύο ἢ τρεῖς μόνον ἤρκεσαν πολλὰκις νὰ ἐπιφέρωσι τὸν θάνατον. Ἡ στατιστικὴ ἀπέδειξε πρὸς τοῦτοις ὅτι τὰ δύο τρίτα τῶν τοιούτου εἶδους δηλητηριασμῶν εἶνε θανατηφόρα, φαινόμενον, μὴ παρατηρούμενον εἰς τοὺς ἄλλους δηλητηριώδεις ἀμμανίτας, οἵτινες καίτοι διαταράσσουν σπουδαίως τὸν ὀργανισμόν μας, σπανίως ὅμως ἐπιφέρουσι τὸν θάνατόν του. Τὰ συμπτώματα τοῦ τοιούτου δηλητηριασμοῦ εἶνε φοβερά, δὲν διαφέρουσι πολὺ τῶν ἐκφάνσεων τῆς χολέρας καὶ τυραννοῦσι τὸν πόσχοντα μέχρι θανάτου, ὅστις καὶ ἐπέρχεται ἐντὸς δύο ἡμερῶν.

Διὰ ταῦτα μεγάλη προσοχὴ πρέπει νὰ καταβάλλεται

περὶ τὴν συλλογὴν ἀμμανιτῶν καὶ τὴν ἀγορὰν τοιούτων, ἀπαιτεῖται δὲ καὶ γνώσις αὐτῶν ἀκριβῆς πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς κινδύνου.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὰ βαρέλια καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. — Ὁ ῥητινίτης καὶ αἱ ἐκλογαί. — Ἐμφάνισις τοῦ σαλεπτοῦ. — Δύο δημοτικὰ ἄσματα. — Εὐζῶνοι καὶ σαλπείσματα. — Δίκη καὶ ὀδυνῆρά ἀνάμνησις. — Περσινὸν πάσχα τῶν εὐζώνων ἐν τοῖς παραπήγμασι.

1. Ὀκτωβρίου 1887.

Αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν εἰσι πλήρεις βαρελίων. Οἱ οἶνοπῶλαι ἐξέβαλον αὐτὰ ἐκ τῶν ὑπογείων των, τὰ πλύνουσι δι' ἀσβέστου, τὰ δένουσι μὲ νέα βεργιά, ἀντικαθιστῶσι σσηπιῦτάν τινα δούραν, χρωματίζουσι τὰς σιδηρὰς στεφάνας των. Αἱ παρατεταγμέναι προγαστορες αὐταὶ βαρέλαι, ἀφ' οὗ ἐμπλησθῶσι γλεύκους, θὰ ἐπιστρέψωσι πάλιν εἰς τὴν θέσιν των ἐκ τῆς ἀραχνιασμένης δὲ καὶ σκοτεινῆς εἰρκτῆς των θὰ ὄνειροπολῶσι τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου, ὅπερ τόσον ἡδέως ἐθέριμανε τὰ εὐρώτιωντα ἐκ τῆς ὑγρασίας, τὰ ἐκ βρυματισμῶν, ὡς εἰπεῖν, ἀπορριχνωθέντα μέλη των.

Τί ἐγκλείουσι τὰ βαρέλια ταῦτα! παννυχίους κώμους καὶ κωμικοὺς, καὶ ἀμυγδαλέας ἐντὸς ταβέρνας, ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς ὁποίας μεμονωμένος πότης, πνίξας ἐν τῷ οἴνῳ τὸν πόνον του, χαράσσει, κατὰ τὸ ὠραῖον ποίημα τοῦ Κοππέ, ἐπὶ τοῦ τραπέζιου διὰ τῶν σταγόνων τοῦ ποτηρίου του γυναικεῖον ὄνομα! χοροὺς ὑπὸ τὴν πρασίνην σκιάν των δένδρων τὰς ἡμέρας τῶν πανηγύρεων καὶ ἤχους βιολίων καὶ λαγούτων τὰς ἡμέρας τῶν γάμων, ὅτε ἡ νύμφη ἀπαστράπτει ἐκ τῶν φλωρίων καὶ τεθλιμμένα σιχώρια ὅταν ἐμβάπτηται τὸ παξιμάδι εἰς τὴν μακαριὰν διὰ τὴν μνήμην τοῦ δυστυχοῦς ὅστις ὑπνώττει ὑπὸ τὸν ξύλινον σταυρὸν τοῦ νεκροταφείου!..

Ὁ ῥητινίτης θὰ γελάσῃ μετὰ τοῦ εὐτυχοῦς,

Und wird mit den Betriefften klagen

ὡς ὁ κώδων τοῦ Σίλλερ.

Ὁ ῥητινίτης! Ἀπορῶ πῶς δὲν εὗρεν εἰσέτι τὸν ὕμνητὴν του. Ἄνευ αὐτοῦ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λειτουργήσῃ τὸ συνταγματικὸν ἡμῶν πολίτευμα, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔχωμεν κοινοβούλιον, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἐκλέξωμεν. Ἐκλογαί ἄνευ ῥητινίτου!... Ἐφημερίς τις ἀνέγραφε πρό τινας ὡς τὸ φυσικώτατον πρᾶγμα τοῦ κόσμου, ὅτι ἕνεκα τῶν πολλῶν ἐκλογῶν τοῦ ἔτους τοῦτου ἐξηντλήθησαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ περισσεύματα τοῦ ῥητινίτου. Ὁ πρῶτος δήμαρχος Ἀθηναίων τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἀντὶ νὰ δημοσιεύσῃ πρόγραμμα παρέταξε βαρέλας ῥητινίτου ἐν τῇ αὐλῇ του. Ὁ ῥητινίτης φωτίζει τοὺς ψηφοφόρους πρὸς ποῖον μέρος τῆς κάλπης νὰ διευθύνωσι τὴν χεῖρά των· ὁ ῥητινίτης εἶνε τὸ ἅγιον μῦρον δι' οὗ χρίονται οἱ βουλευταί· διὰ τοῦτο Γάλλος τις κρίνων τὰ καθ' ἡμᾶς ἡδύνατο νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ ἐκλογαί ἡμῶν ἂν εἶνε σπανίως raisonnées εἶνε ὅμως πάντοτε resinées.

Με τὰς πρώτας τοῦ φθινοπώρου ψυχρὰς ἐφάνησαν οἱ σαλεπτοῦδες. Ἀπὸ τῆς τετάρτης μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥρας